

faae de Dplysninger, som vi mente hørte til for at berettige til en Udgift af saa mange Millioner. Den daværende Indenrigsminister erklærede det for et urimeligt Forlangende af mig, at jeg vilde have nogen Dplysning om den forventede Trafik, og han tilføiede, at man, først efterat et saadant Foretagende var bestemt, besluttet, kunde forlange saadanne Dplysninger. Dette er atter noget Nyt; jeg har aldrig før hørt, at det skulde være rigtigt. Vi vare dengang Bidner til en ganske interessant Bæddestrid mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luxen) og den daværende Drdsfører om den Kvantitet af Kvæg, som kunde ventes at blive ført ad denne Bane, og overhovedet om Kreaturudførselen, men den var ikke meget udtømmende undtagen med Hensyn til Evin. (Afbrydelse.) Jeg beder om Forladelse, det er ud af Rigsdagstidenden, jeg tager det. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds paastod, at man ikke behøvede nogen Jernbane til Evin, thi de vare gode Sømcænd, men dertil svarede den ærede Drdsfører, at det var kun, naar de vare paa Marinens Skibe og kunde løbe sultne og magre omkring, hvorimod Evin, som vare fede, ikke kunde taale Hede; de trykkede og kvalte hinanden. Dette var Kvintessentsen af det, der skulde foranledige os til at bygge denne store Bane. Jeg vedbliver at paastaa, at det ikke kan skade, men at det rimeligvis vil være til Nytte, naar vi kunne se at faae lidt mere at vide om denne Sag, og hvis dette Anlæg bliver udført i 2 Aar, saaledes som jeg tænker mig det, vil der rimeligvis blive Anledning til enten alligevel at bygge en Jernbane eller at sætte et andet Befordringsmiddel i Stedet. Esbjerg Havn er jo ikke færdig endnu, og vi negte jo ikke den sydlige Del af Banen, som rimeligvis vil give den største Færdsel. Vi ere, mine Herrer, inde paa saamange Forbindtigheder og saamange Udgifter til Jernbaner, at det vel kunde passe sig, at vi toge lidt Reb i Seilene og ikke gif fuldt saa stærkt tilværks, som tidligere er bestemt. Vi vide jo, hvorledes Pengene skulle komme tilveie; det er allerede udtalt i 1868 af den daværende ærede Drdsfører for Finantsudvalget, og vi kunne paa ingen Maade fortænke ham

i, at han som Finantsminister godkjender, hvad han sagde for 3 Aar siden, hvorefter vi altsaa skulle til at betale en ligefrem Indkomst-Besklyst-Jernbane-Skat. Naar jeg siger, at vi i det Hele taget efter vor Leilighed ere stærkt inde paa Jernbaneræsenet, vil jeg tilstaa, at jeg ikke er ganske uden Frygt for, at det sjællandske Jernbaneselskab kan komme til at fordre $\frac{1}{2}$ eller 1 pCt. som Tilskud til den Rente, der skal svares. Det forekommer mig, at dette Selskab iaar handler saa lidet klogt, at man vel kan begynde at blive noget bange for dets Foretagender; men iøvrigt har jeg den Tro, at der vil blive en Leilighed, hvorved vi frit og aabent kunne komme til at tale om, hvad der er hændt i Sommer. Det er Ting af saa forunderlig Natur, hvorom Talen her dreier sig, at det ogsaa i den offentlige Morals Interesse kan være nyttigt, at de komme frem (S. M. Mørk: Na!). Ja, man siger „Na“, men det har dog hidtil hertilands været saa heldigt, at der har hersket en vis ordentlig og honnet Omgang i saadanne Sager. Jeg siger ikke, at her er noget Malhonnet, men jeg siger dog, at vi skulle se at stoppe denne Slags underlige Foretagender saa snart som muligt. — Sa, jeg har opholdt det ærede Thing meget for længe, og jeg skal derfor sluttelig kun indlægge et saa godt Ord, som jeg kan, hos samtlige ærede Medlemmer om, at de dog ville undlade at afvise Sagen eller at negte den Overgangen til 2den Behandling; thi vi kunne da faae Leilighed til at skaffe os de Dplysninger, vi for Diebliffet mangle.

Boisen: Jeg har kun faaet Ordet for en ganske kort Bemærkning, som jeg vil henvende til det ærede Medlem, der sidst satte sig, og da navnlig med Hensyn til den Uttring af ham, at min Bemærkning om det Uheldige ved Revisionen af Loven forekom ham at ligge for høit. Det forekommer mig dog virkelig, at det ikke er vanskeligt at forstaa, at en Lov, der kun paabyder et enkelt Arbeides Udførelse een Gang for alle, ikke egner sig til Revision. Men jeg tilraadede ogsaa Thinget ikke at vise Langmodighed ligeoverfor et Forslag som det nærværende, netop fordi det ikke forekom mig, at det var rigtigt at komme ind